

Дневникъ 72.

(Стенографически)

Засѣданіе на 18 Юни 1883 год., отворено въ 2 часа сл. пл., подъ предсѣдателството на г-на Д. Юрукова.

Присъствующи 8 членове, отсътстващи безъ отпускъ Д-ръ Чомаковъ и съ отпускъ К. Калчевъ. Въ присъствие на г-на Дир. на Общ. Сгради.

Прочетоха се: Съобщение № 1645. (Приема се).

Съобщение № 1602. (Приема се).

Писмо отъ тукалината турска религиозна община, съ което поканватъ на Йост. Ком. да почетатъ съ присъствието исполнитѣ на учениците отъ Меджелето, които щели да стапатъ на 19 того. (За свѣдѣніе).

Съобщение № . . . по прошението на жит. отъ с. Садово.

Дир. Стамболски: Нѣкой Енусъ Ефенди ималъ свой чифликъ въ мѣстността на това село и като се нуждаялъ отъ работници, повикалъ селени отъ разни села за такива, като още позволилъ имъ да се заселятъ тамъ и служатъ на чифлика му. Въ такъво положение се намирали до онай год., когато се рѣми да се построи тамъ земедѣлъческо училище. Чифлика бѣше на най-доброто място, гдѣто е настаниено училището. Вжтрѣ въ чифлика имаше други къщи и когато се проектира постройката, издале се рѣшеніе да се развалятъ тия къщи. Ония които сами си направили постройки вжтрѣ и вънъ чифлика безъ противорѣчие развалиха ги и се изнесоха безъ да се даде даже и обезщетение. Сега обаче стана нужда да се построи и яхри за добитъка, който ще се доведе отъ Русия. За тая постройка сега въ понедѣлникъ става адюдикация, та мястото отъ лѣва страна е избрано за това, но като има тамъ нѣколко къщи, каза се да се дигнатъ съвсѣмъ. Освѣнъ това селото се тури подъ планъ, спорѣдъ който изиска се мястението още на нѣколко къщи. Дѣйствително селенитѣ до нѣйдѣ упорствуваха за това мястение, но най-послѣ се убѣдиха да отстѫнятъ. Прѣди мѣсецъ и половина, понеже вече стана нужно мястото, зехми да ги прѣсильвами да се премѣстятъ. Всичките сега къщи, зарадъ яхрите и зарадъ илана, които трѣба да се развалятъ сѫ 44, малки и голѣми, даже и между тѣхъ има и плѣвни. Правителството понеже виждаше че това мястение е до една стъпень неправилно, затрудително за селенитѣ, въ които има и доста сиромаси, помоли Н. С. да се обезщѣятъ даромъ. Комиссията, съставена нарочно за това, отъ инженерина, тамошния бирникъ и Механика, въ присъствие на старѣйтѣ направи оцѣнка за обезщетението, представи списъкъ на фамилииитѣ. Тоя списъкъ се прѣпоръжи на Н. С., който отъ своя страна сезира

за разрешението Част. Съвѣтъ. Послѣдният рѣши въпросътъ въ положителна сми-
сълъ и Н. С. съ одно предписание до Дир. обяви одобрението си. Даже се занес-
са платитъ за обезщетението. Когато комиссията почна да работи всички бѣха
съгласни. На утринния обаче денъ, събрали се, нѣкои дошли тукъ, и се съгла-
сили — види се нѣкои са ги подбутнали — да заявятъ на Пост. Ком. за слу-
чая. Слѣдствие на това, прошението което е предмѣтъ на сегашното ни разисква-
ние. Спорѣдъ него тѣ искатъ: 1).

2)
Пост. Ком. рѣшилъ да удовлетвори искането на Садовци и рѣшението му, бѣ ми
съобщено отъ Н. С. Азъ като разглѣдахъ дѣлото помислихъ, че рѣшението е про-
излѣзло вслѣдствие на разумѣването както трѣба на дѣйствителността.

За това именно счетохъ за длѣжностъ да дада обяснения до Н. С. именно
тия които сега се прочетоха.

Всичкото село състои отъ 116 души и всички тѣ подаватъ прошението, обаче
не всички има да се мѣстятъ: само 45 фамилии нужно е да се мѣстятъ, другите
си оставатъ на мѣстата.

За мѣстото дѣто е посочено да се премѣстятъ тия 45 фамилии не е истина
че нѣма вода. Тамъ тече една вада. Па освѣнь това при селото има чешма, която,
взе се вече рѣшение, ще се доведе въ училищното помѣщение, а една частъ въ
селото. Слѣдователно не е основно оплакванието имъ, че това мѣсто „Джами тарла“,
дѣто трѣба да се мѣстятъ, нѣмало удобства за живѣніе, като нѣмало най сѫщ-
ственното условие — вода. Колкото за въпроса, мѣстението да стане слѣдъ два
мѣсеца, азъ мисля, тоже не е умѣстенъ. Защото Дирекцията всѣкога поддържа, че
колкото по рано стане това отъ хармана, толко по полѣзно е за селенитѣ. Трѣба
по рано да си съградатъ новитѣ кѣщи и тамъ да си направатъ харманитѣ да си
прибератъ всичко. Инакъ ако бѫде ще си прибератъ всичко въ старитѣ жилища
и послѣ мѣстението ще бѫде много по трудно. Относително обезщетението ако Пост.
Ком. го е приель по необходимостъ, то много по добре е да се съгласи да стане
то по начина опредѣленъ отъ комиссията, за което казахъ въ начало.

Отъ всичко изложено искамъ да убѣда почит. Пост. Ком. че въпросътъ е
добре обсужденъ и распорѣденъ отъ Дирекцията, распорѣжданията на Дирекцията
не са въ разлика съ рѣшението на Комитета, освѣнь съ малки измѣнения, които
впрочемъ са слѣдствие на незнание добре положението на дѣлото та ще го моля
да се съгласи съ тия распорѣждания на Дирекцията.

Д-ръ Странски: Азъ ми се струва, всички семейства въ това село са 136.
До колко помни за тѣхъ има устяжно чрезъ Шубл.-Адм. Прав. едно мѣсто за кѣщи,
друго за ниви и паши. То стана именно защото селенитѣ отъ 15 год. работили
мѣстата; други пакъ има заселени по послѣ, даже има един и подиръ войната.
Всичките построили кѣща, училище и др. здания на правителствени мѣста. Тѣ
нѣмаха способность за самостоятелно издържане и живѣеха съ обработванието на
чифлика. Заради туй намѣри се за нужно да се снабдятъ съ извѣстно простран-
ство земя за кѣща, за училище и черква, съ земя за оранъ и паша срѣщо опре-
дѣлено исплащане, не зная за колко време. Не зная положително, но мисля че
иша има такъвъ правилникъ. Ако има, какъ стана? опредѣли се за кѣща и

друго? Ако нѣма, сега е случай да се зададе въпросът: Да възразатъ за мѣстното немогатъ, освѣнь ако са станали притѣжатели на мѣстата. Въ такъвъ случаи за експортацията отъ обща нужда, оцѣнението което произведе комиссията за обезщетение е умѣстно. То макаръ да е малко, но може да послужи за основа. Ако накъ не са притѣжатели на мѣстата, и се намиратъ въ първите условия, тогава назначението ново мѣсто да имъ се отстѣни за основни кѫщи, да станатъ притѣжатели на него, а въ сѫщото време подъ видъ на субсидия да имъ се даде нѣщо за постройките.

Т. Кесяковъ: Азъ до колкото помна има правилникъ за по единъ увратъ мѣсто за дворове, и сѫщевременно да имъ се даде субсидия или заемъ, — азъ мисля заемъ бѣше. — Пост. Ком. сега разрѣши по единъ увратъ и 500 гр. Съмата Дирекция може да распредѣли на 45 кѫщи по 500 гр., нѣщо около 200 л.; на нѣкои ще даде, разбира се, повече, на други по малко, споредъ нуждата. Но съмъ да ги платятъ безъ лихва. Нѣма що да пречи на това. Едно само е дѣто пречи на Дирекцията да приеме рѣшението на Пост. Ком., че премѣстянието да стане въ разстояние на 2 мѣсeca. Рѣшението за това се разбира да не се прииждаватъ селенитѣ за премѣстянието когато имать жътва и харманъ, но въ сѫщото време да могатъ да си пригответъ новите постройки съ помощта отъ правителството. Колкото за новото мѣсто дѣто имъ се указало и за което тѣ възражаватъ, Пост. Ком. нищо не е рѣшилъ. Това остава на усмотрѣнието на Дирекцията. Дѣто ще каже въ 3-ти точки рѣшението на Пост. Ком. и онова на Дир. са съгласни. Едната точка именно за премѣстянието, което впрочемъ не налага на Дир. непремѣнно да чака до 2 мѣсeca премѣстянието, а трѣба да се разбира че то ще стане до 2 мѣсeca, сир. въ продълженietо на това време да се свърши окончательно. Като вземемъ тѣй и тая част на рѣшението, излизамъ съвършено съгласни съ Дирек.

Дир. Стамболски: Слѣдствие на едно прошение отъ сѫщите селени прѣди 5, 6 мѣсeci. Част: Съвѣтъ рѣшилъ бѣше да се отстѣни мѣсто за кѫщата сега дѣто са, но съ условие да плащатъ по гронгъ на увратъ като кирия — това бѣше колкото за форма. Сега новото мѣсто дѣто имъ е указано е раздѣлено на квадрати, та всѣки квадратъ да служи за 4 семейства, т. е. почти по цѣль увратъ за всѣко. Колкото за мѣстението, ако знае добрѣ, въ писмото на Пост. Ком. се казва да стане слѣдъ два мѣсeca, до дѣто хората си свършатъ полеките работи. Но съмъ да имъ даде помощъ по 5, 6 лири безъ разлика, както и да се премѣстятъ на мѣстото „джами тхрла“. За това додохъ да се споразумѣемъ. Дир. мисли и рѣшено е да даде на общината субсидия за премѣстянието, а Пост. Ком. рѣшилъ за заемъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Отъ свѣдѣнията, които г-нъ Дир. ни даде заключавамъ, че Пост. Ком. прѣварително е взелъ рѣшенie на не основни данни. Това може да кажа спрѣдъ моето убѣждение. Да се премѣстятъ ония семейства на желаемото отъ тѣхъ мѣсто, да имъ се дадатъ по 5 лири помощъ, да имъ се даде още срокъ, щото премѣстянието да извършатъ слѣдъ два мѣсeca — тия са искания върху които Пост. Ком. трѣба по сериозно да обмисли и по практически да ги рѣши. Г-нъ Директоръ като изучилъ въпросътъ всестранно, намѣрилъ за полѣзно

да укаже едно място за премъщение, да се остават селените на волята имъ. Пост. Ком. тръбва да се съгласи съ него только повече, че възражението на селените за въпросното място се основава собственно на лищението му ужъ отъ вода, когато, споредъ разяснението отъ г-на Дир., излиза напротивъ че съществува това условие за онуй място и че следователно възражението отъ страна на селените е безосновно. За рѣшението на правителството да взема кирия по грошъ на увратъ нѣма защо да сме противни сега, както не бѣхме и съ първото си рѣшение. Относително помощта съ б, б лири на всѣки човѣкъ, ще каже, че то е голѣма щедростъ и раскошностъ даже. Самото оцѣнение на комиссията, излѣзо до 15000 гр., които да се дадатъ за обезщетение по събаряние и премѣстяне материалът, азъ мисля, е най справедливо. Онова рѣшение т. е. за по 5—6 лири заемъ е безъ нѣкой *geuron d'etre.* Остая да се каже и за мястението. Построението на яхжритъ е пешеобижно нужно, да приемемъ това излиза, че всѣка отстъпка отъ време е неумѣстна.

За да свърши ще кажа, че Пост. Ком. ще направи най добре ако приеме распорѣжданията на г-на Директора. Нѣма никакво оправдание за селените. Напротивъ тѣ повече полза ще иматъ, че се основава въ селото имъ такъвъ училище; всички свои произведения продуктивни ще ги харчатъ на мястото и по цѣнино. Отъ друга страна селото се планира и ще стане мо добро въ всѣко отношение; съ това ще си печелятъ нравственна още полза и азъ се чуда защо се противяватъ на толкова благите намѣрения на правителството. Тръбва даже да способствуватъ за такива плодотворни за селото имъ завѣдѣния, още повече че тѣ по злочастие не са притѣжатели на мястото. Азъ съмъ на мнѣніе проч. и желая щото Пост. Ком. да приеме всичко което прѣдлага г-нъ Директоръ.

Т. Кесяковъ: Рѣшенията на Пост. Ком. и правителството нѣматъ никаква разлика. Правителството иска да хариза по нѣколко гроша на селените за да се премѣстятъ и построятъ нови кѫщи. По оцѣнението на комиссията, ще се дадатъ на нѣкои 500 гр., на други 250, а на други 50. Пост. Ком. накъ рѣши да се дадатъ на всѣки по 5—6 лири въ заемъ обаче, за сѫщата цѣль. Сега, ако глѣдами общата основа на двѣтѣ рѣшения, е съгласна. Коя е обаче по цѣлесъобразна? Ние чухми отъ г-на Дир. че новите кѫщи, които ще тръбва да си построятъ селените ще бѫдатъ до нѣйдѣ модерни, е добре, но съ 200 гр. каква ще бѫде една кѫща? Ето защо ще кажа, че рѣшението на Комитета си е по намѣсто. Па освѣнь това помощта заемъ, макаръ безъ лихва, и правителството не ще я има изгубена. Колкото да ли ще се плати, не тръбва да се страхуваме, понеже, когато се устѫшило по 20 увр. на човѣка, които струватъ около 60 л. имало вѣра правителството, че ще ги вземе назадъ, колко повече не тръбва да се бои отъ заема съ 5—6 лири.

Касателно въпроса, че правителството да вземало по грошъ кирия на увратъ земя — мене ми се види до нѣйдѣ смѣшино. То ако съ това иска да опази правото си надъ мястото, че въ извѣстенъ случай да може да каже, станете отъ тукъ, че мястото е правителствено, — по добре е сега да помисли повече като притѣжателъ на това място, отъ колкото да взема по грошъ наемъ и посль накъ да каже на хората мястете се и отъ тука. Това не е отечески. Или отстѫпете мястото,

или не; но да се взема наемъ немога да се съгласа. За мястото понеже било потръбно за яхжи може да се отнеме като покаже друго, по уобръннето на правителството, като има обаче прѣдъ видъ то да не се лишава отъ вода. 4-та точка се относи за премѣстяние. Азъ пакъ казвамъ, че рѣшението е до 2 мѣсесца, а не слѣдъ два мѣсесца. Ако съмъ излѣтанъ приемамъ да се поправи въ смисъль на послѣдното.

Прѣдсѣд.: За да не се мѣшаюмъ по добре да рѣшавами точка по точка. Да рѣшимъ най напрѣдъ за първата.

Свѣщ. Тилевъ: Както знаемъ това училище се устройва за да служи като образецъ въ областта ни. Порадъ това не е излишно, но даже иолѣзно щото и самото село да се тури подъ планъ. Азъ напълно одобрявамъ взетитъ мѣрки отъ правителството и желая щото да се приематъ въ цѣлостъ отъ Пост. Ком. Относително мястото дѣто е показало правителството както чухми отъ разясненията на г-на Директора било удобно и азъ незная защо правятъ вѣзражения. Най послѣ неможатъ да се оставатъ на кефа си: и това което имъ се прави е по милостъ на правителството, защото тѣ нѣматъ нито педа свое притѣжание отъ това село.

Прѣдсѣд.: Приема ли се първата точка отъ исканието на Садовци? (Пада).

Втората точка.

Д-ръ Странски: Незная дали опредѣленото място ще има по увратъ на семейство, мисля то не ще има повече отъ по $\frac{1}{4}$ увратъ. Има обаче правилникъ, спорѣдъ който се устѫплятъ по 20 уврата на всѣко семейство съ заплата, та не е злѣ ако се отстѫпи отъ тѣхъ още по единъ увратъ, само за ония разбира се семейства които ще се мѣстятъ. (Приема се)

Прѣдсѣд.: Прѣдлагамъ на рѣшене 3-та точка.

Д-ръ Странски: По тая точка се представяватъ два начина за рѣшене: или както по прѣди рѣшилъ Пост. Ком. да се отпустинатъ 5—6 лири заемъ на всѣко семейство което трѣбва да се мѣсти, съ задължение да се платятъ слѣдъ време, или пакъ както казва г-нъ Дир., да се даде помощъ или обезщетение срѣдъ разноски които селенитъ ще направятъ при развалиянето и премѣстянието на старитѣ кѫщи. Ние знаемъ, че аванситъ не се събиратъ тѣй лесно — тѣ по-вече тѣжатъ на населението отъ колкото самите данъци. Освѣнъ това съ тоя заемъ може да се каже че правителството прави спекулация. Правителството всѣкога къмъ своето бѣдно население трѣбва да бѫде пожъртователно. Даже такъвъ длъжностъ има и когато нѣма положение да пожъртува. Да не остава да дохожда въ отчаяние населението, като дойде въ крайна нужда, и да се изсели, каквито примѣри имами. За това азъ бихъ желалъ да се отстѫпи мястото на тия хора, да се настаникатъ като румелийски граждани съ що годѣ притѣжание.

И. В. Ст. Гешовъ: На тия селени доста помощъ се даде, като имъ се устѫпиха по 20 увр. срѣдъ заплата, по която впрочемъ невѣрвамъ че ще заплатятъ. Самото рационално нѣщо въ случаи е да се постѫпи съгласно закона приетъ въ страната, т. е. да се обезщетатъ хората, че ще развалиятъ и строятъ помѣщания. Да се даде субсидията опредѣлена отъ комиссията. Початъкъ ако ни искатъ да имъ дадемъ помощъ за да могатъ да работатъ, независимото е другъ вѣпросъ. Тукъ е вѣпросъ да се обезщетатъ за разноските по вдиганието.

Т. Кесяковъ: Незнай когато дадемъ *заемъ* ли се считами по шедри или когато харизвами. Осънъ туй селенитъ искатъ заемъ, а ние имъ харизвами. Правителството е въ правого си да не ги обезщетява, че тъ когато се поселили тамъ не питали правителството. — Казаха нѣкои че заемигъ не се събиратъ тъ лесно, че тъ повече тъжатъ на населението, пежади обикновенниятъ данъци. Азъ незнай до колко е това истинно. Въ всѣки случай Сатовци съ купили низи за 2300 лири и когато са въ състояние такава сумма да плататъ незнай дали тръбва да се боимъ за нѣколко само лири?

Дир. Стамболски: За тая сумма тръбва да знаете, че са си заложили всичкитъ земи.

Т. Кесяковъ: Може тъй да е, обаче съ това се доказва, че тъ иматъ кредитъ, защото види се има отъ дѣ да плататъ.

Д-ръ Странски: Взехъ пакъ думата за да поправа погрѣшната теория, изказана отъ г-на Гешова. *Помощъ* да се каже е по юридически терминъ, отколкото ако се каже *обезщетение* въ този случай. Въ случаите правителството направи отчуждението на имота, само позволява да се заселятъ селенитъ на едно място, защото то е притѣжателъ, като имъ дава известна помощъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Съгласенъ съмъ да имъ се даде пари, които ще имъ служатъ за *обезщетение* на труда и работата по премѣстянето.

Прѣсѣд.: Има предложение *44-тихъ семейства да се обезщетатъ за разносимтъ по развалянието на къщите съ сумата 11800 гр. опредѣлена отъ комиссията*. Тая сумма да се вземе отъ кредита за обезщетение общинитъ.

Д-ръ Странски: Нѣма нужда да се опредѣля отъ кой кредитъ, — то зависи отъ распорѣжданието на Дирекцията. (Приема се това предложение).

Прѣсѣд.: 4 точка остава.

Т. Кесяковъ: Тукъ да се приеме първото рѣшене на Пост. Ком. като се разбира до 2 мѣсeца да стане премѣстянието.

Ив. Ст. Гешовъ: Прѣдлагамъ да се приеме въ смисъль *когато намѣри за нужно Дирекцията, тогава да стане премѣстянието*. (Приема се).

Прошение отъ жит.
(Остава безъ слѣдствие).

Прѣсѣд.: Ди. рѣдъ е исчерпанъ. Засѣданietо се закрива.

Край въ $3\frac{1}{2}$ часа).

Прѣсѣдателъ: Д-ръ Янкуловъ

Подпрѣсѣдателъ: Д. Юруковъ

Секретаръ: Д. Стамбуловъ

Стенографъ: Ив. А. Шандаровъ